

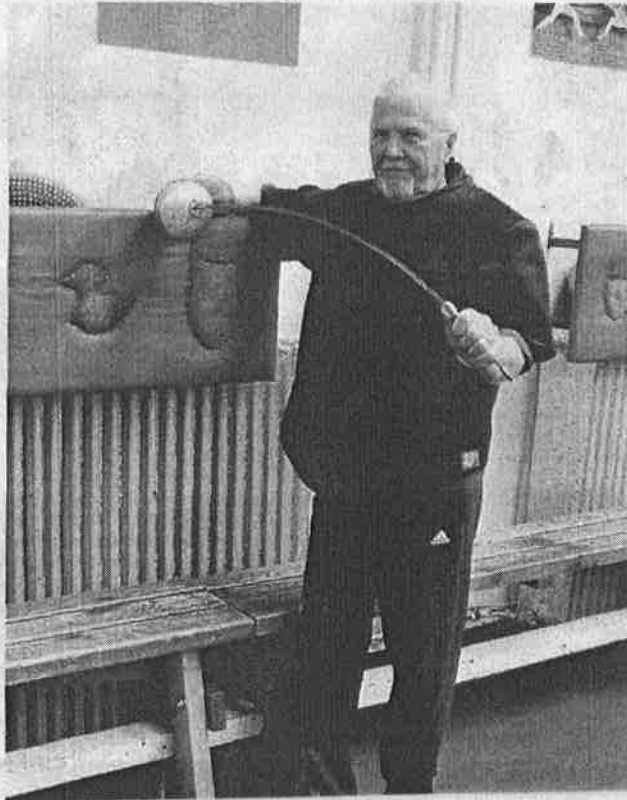
Hatvan éve indult a vívólegenda sportkarrierje

A magyar vívósport sokáig bővelkedett legendákban, mely tendencia az utóbbi évtizedben azért csökkenni látszik. Ezért is fontos, hogy a jelen legendáit kellőképpen megbecsüljük.

A BVSC-Zuglói Vívószakosztálya az elmúlt hatvan évben a magyar vívás egyik legfontosabb bázisává vált. A csúcsidőszak a 60-as, 70-es évek volt, a 72-es olimpián a zuglói vívók rendkívül eredményesnek bizonyultak, hisz dr. Fenyvesi Csaba, Erdős Sándor, Bóbits Ildikó, dr. Kamuti Jenő, Marót Péter és Gerevich Pál is érmet, érmeiket szerzett Münchenben. A szakosztályra, annak ellenére, hogy hol az egykori Tanács (ma Károly) körúton, hol pedig a Szőnyi úton működött, mindig is az állandóság volt jellemző. Ennek az állandóságnak pedig szimbóluma lehetne Nedeckzy György, az ősz hajú mester, aki idén éppen hatvan éve lépett be először a BVSC vívótermébe.

– Kilencéves voltam – mesélte a mesteredző –, éppen a forradalom után jártunk, iskola nem volt, helyette romok és zűrzavar mindenhol. Mi, srácok az utcán cselengtünk. A nagybátyám, dr. Nedeckzy László (a magyar vívósport kiemelkedő személyisége és a BVSC vívószakosztályának létrehozója) vitt le először a Tanács körüli tereembe, pontosan azért, hogy ne cselengjek az utcán, én meg azonnal beszereltem a sportágba.

Az örök szerelemnek azonban nemcsak a sport iránti rajongás volt az oka. Sokat segített akkoriban, hogy a fiatalok együtt

Pap Jenő mellett vívni számomra is hatalmas élményt jelentett.

Mint ahogyan nagy élmény lehetett dr. Bay Béla vagy Vass Imre mellett edzősködni is. A két mesterlegenda ugyanis nemcsak a tanítványokra, hanem a fiatal kollégára is odafigyelt, nem állították például a leghíresebb versenyzőik iskolázatását néha-néha a fiatal Nedeckzyre bízni, aki így már fiatalon megtanulhatta a szakma csinját-bíjját.

– 1975-ben még versenyző voltam, amikor már egy gyerekcsoportot indítottam, melyből olyan kiválóságok kerültek ki, mint a későbbi magyar bajnok, felnőttválogatott Széles Gábor. 1978-tól pedig már csak az edzősködére koncentráltam.

Nedeckzy György legismertebb tanítványa a kétszeres világ- és Európa-bajnok Fekete Attila volt (ő a vívószakosztály mai elnöke), de a versenyzői közül Révész Julianna és Tóth Hajnalka is szép sikereket ért el. 2006-ban meg is kapta a mesteredzői címet, melyre azóta is nagyon büszke.

– 2007-ben, hatvanévesen mentem nyugdíjba, de az életem azóta sem sokat változott. A vívótermet ugyanis nem hagytam el, a napjaimat itt töltöm, érdekel és fontos számomra minden, ami itt történik. Jelenleg közel harminc tanítványom van, délelőttként pedig iskolás gyerekeknek tanítgatom a vívás alapjait. Büszke vagyok rá, hogy már többiket sikerült tartósan lecsábítanom a vívóterembe. A tavalyi kadet-Európa-bajnokságon az egyik tehetségem, Mestyanek Máté tagja volt a bronzérmes csapatnak. Ő a jövő egyik nagy ígérete lehet.